

Rév Lajosé Külügyi Intézeti Bizonytványa

A Magyar Külügyi Intézet Külpolitikai és Diplomáciai Tanfolyama

Tűréskönyvi szám: *14*

BIZONYÍTVÁNY

A Magyar Külügyi Intézet Igazgatósága ezennel igazolja, hogy

Földes Ilona úr, úrnő,

aki *1920* évi ..... hó ..... nap *Budapesten* született,

magyar nemzetiségű, az *1945/46* -tól *1946/47* -ig tartó tanfolyamot

jeles eredménnyel elvégezte.

A tanfolyam tanulmányi rendje a következő tárgyakat foglalta magába:

- Nemzetközi köz-, magán- és büntetőjog
- Diplomáciai történelem
- Aktuális külpolitikát és világgazdasági problémák
- Nemzetközi szociálpolitika
- Világgazdasági problémák
- Közgazdaságtan, különös tekintettel a kereskedelem- és vámpolitikára
- Magyar társadalomtörténet
- Társadalmi lélektan
- Külügyi közigazgatás és protokoll
- Politikai és gazdasági földrajz

Budapest, *1947* év *június 28*

A Magyar Külügyminisztérium elnöki osztályának vezetője:

A Magyar Külügyi Intézet igazgatója: *Wassilgyi*

A Magyar Külügyi Intézet elnöke: *Szalai Sándor*

A Magyar Külügyi Intézet Külpolitikai és Diplomáciai Tanfolyama

BIZONYÍTVÁNY

A Magyar Külügyi Intézet Igazgatósága ezennel igazolja, hogy
Földes Ilona

aki 1920 évi .....hó.....nap Budapesten született,
magyar nemzetiségű, az 1945/46-tól 1946/47-ig tartó tanfolyamot
jeles eredménnyel elvégezte.

A tanfolyam tanulmányi rendje a következő tárgyakat foglalta magába:

Nemzetközi köz, magán- és büntetőjog

Diplomáciai történelem
Aktuális külpolitikai és világgazdasági problémák
Nemzetközi szociálpolitika
Világgazdasági problémák
Közgazdaságtan, különös tekintettel a kereskedelem- és vámpolitikára
Magyar társadalomtörténet
Társadalmi lélektan
Külügyi közigazgatás és protokoll
Politikai és gazdasági földrajz

Budapest, 1947 év június 28.

A felszabadulás után rögtön beléptem a pártba, mert az embert nagyon radikalizálta az, ami történt. Volt valami tartalékunk, abból éltünk. Például volt egy briliánsgyűrűm, azt odaadtam 5 kiló krumpliért. Közben jegyzőkönyvet vezettem a Nemzeti Bizottságban, dolgoztam tolmácsként itt-ott. Már nem emlékszem a részletekre, de tudtam idegen nyelveket. Ez persze inkább társadalmi munka volt. Volt egy jó barátnőm, akinek a férje a Külügyminisztériumban volt, később washingtoni követ lett. Ő beprotezsált, így a Külügyminisztériumban kötöttem ki. Annyiból nem volt rossz, hogy ott csupa olyan ember volt, aki nyelveket tudott, többnyire emigrációból jöttek haza, és sokukkal nagyon jóban voltam. Aztán jött a Rajk per, ugye Rajk volt a külügyminiszter, és mindazokat, akikkel jóban voltam, lecsukták. Sokkal később, amikor már férjnél voltam, találkoztam velük. Például az egyik, Gyöngyösi István, aki egy erdélyi kismemesi családból származott, apja ügyvéd volt, és ő is jogász volt, egyébként az Egyesült Izzónál volt valamilyen vezető beosztásban, és onnan került a külügybe. Kíválóan okos, szellemes, liberális, baloldali ember volt. Vele harminc évig jártunk össze, haláláig. Van egy valaki, akivel még mindig összejárunk, de nem olyan régen fedeztük fel egymást, mert amikor kiszabadult, akkor kiment Amerikába, de most visszajött, és összejövünk. Amikor ezeket és még sok mindenkit lecsuktak, akkor ott nagyon megváltozott a klíma. Egyszer voltunk, akkor már a férjemmel, a külügyi üdülőben, és ott volt a prágai vagy pozsonyi konzul, aki egy jó ötvenes férfi volt, és volt egy öt éves kislánya. Valaki kérdezte, hogyhogya magának ilyen kis gyereke van. Azt mondta, hogy azért, mert 44-ben az egész családom meghalt. És akkor egy nagykövet felesége: Ne mondja, és miben? A nagykövet talán egy kicsit tájékozottabb volt, de a felesége egy sült paraszt volt. De még akkor is, hát falun is tudták, hogy mit történt itt.

A külügyben kezdetben titkárnői feladatokat láttam el. Később az volt a beosztásom, hogy volt egy Nemzetközi Kapcsolatok Osztálya, és ott voltam ügyintéző. Ha valamelyik író mondjuk Svájcba utazott, akkor nekem kellett intézkedni, írni az ottani szervezetnek. Én erre már nem is emlékszem, mert annyira utáltam. Szóval hivatali munka volt. Ott dolgoztam 1957 januárjáig. Nem akartam ott maradni, nem éreztem magam hivatalnoknak. Meg tudtam csinálni, amit kellett, de nem értettem a külpolitikához.